

Cordelia Edvardsson

Cordelia Edvardsson

Berättelser från gränsen – reportage, artiklar och krönikor i ett urval av Agneta Pleijel

Foto: Scanpix

Cordelia Edvardsson föddes 1929 i Tyskland. 14 år gammal skickades hon till Auschwitz. Hon lyckades överleva och kom efter krigsslutet till Sverige. Hon har arbetat som journalist och skribent. Bland de böcker hon givit ut kan nämnas *Bränt barn söker sig till elden*, och dokumentären *Flickan från Auschwitz*. Hennes upplevelser där har satt spår i mycket av det hon skrivit.

Båda sidor

På 70-talet blev hon mellan-östern-korrespondent för Sv. Dagbladet och bosatte sig i Jerusalem. Hon utmärkte sig genom sin personliga nyhetsrapportering i Israel-Palestina-konflikten och har skildrar problematiken utifrån båda sidors perspektiv. Hon har också kontinuerligt skrivit krönikor för Sv. Dagbladet utifrån ett mer allmänskligt perspektiv.

Från hennes senaste bok som utkom nu

i oktober vill jag återge och citera delar av hennes krönika om Väntan

Citat "KÄRLEKEN, SVARTSJKAN, HATET, DÖDEN och SORGEN, det är livets "grundämnen". Men jag tycker att det finns ett av våra livs grundämnen, som blivit sorgligt försummat och åsidosatt: VÄNTAN"

Ett liv i väntan

Hon nämner att vi tillbringar mycket tid av våra liv i väntan – på gott och ont. Även i litteraturen finns kända skildringar av väntan t.ex. Samuel Becketts pjäs *"I väntan på Godot"* Men C.E. vill lyfta fram en speciell väntan – nämligen" den vakna mar-drömmens väntan"

Väntan på det oundvikliga

Hon skriver om den väntan som hon som barn upplevde när soldaterna kom och samlade in judar "någon gång måste det bli vår tur! Är det NU?"

Samma väntan fanns under Stalintiden när KGB:s svarta bilar körde runt i Moskva. Hon berättar om en man (citat)

"Det bultar på dörren klockan två på natten, KGB:s skördetid! Darrande och med ångestsveit i pannan öppnar mannen sin dörr. Är det här som Ivan Ivanovitj bor? Frågar han i läderkappan. Nej, svarar han som öppnat med ett befriat leende. Han bor ovanför."

Vänta till slutet

Det finns många sorters väntan. Att vänta på ett läkarbesked. På en ovan-

ligt försenad mens. På våren. På sommarlovet och semestern (fast ofta blir inget till något som motsvarar vår längtans väntan) Finns det någon vuxen kvinna som inte har upplevt den spända väntan framför telefonen? Och den irriterande frustrationen när fel person ringer. "Till sist är det döden vi väntar på!"

Mellanösterns väntan

Cordelia Edvardsson anknyter sedan till det israeliska och det palestinska folket som på båda sidor inte gör något annat än väntar.

Citat "Inte nödvändigtvis på den undflyende, ouppnåeliga freden, men på en förändring. På att något, nästan vad som helst, skall ske. Men, som en diplomatvän till mig sa, det sorgliga är att bägge folkens ledare inte alls vill ha någon förändring. Just därför vill de inte heller ha någon fred. Ty fred kräver och förutsätter förändring."

Boken *Berättelser från gränsen* innehåller många starka skildringar från människorna i dessa områden som berör en - lika väl som de krönikor som finns med. Det är en lättläst bok men en stark upplevelse som inte lämnar en opåverkad!

Birgitta Wohlfeil

Julberättelse ...fortsättning från sidan 13

fram på symaskinen och det stora bordet. Det blev nästan högtidligt. På julafton köpte morfar gran på torget, skinkan blev lagd i den stora grytan och lutfisken kokades. Många dofter blandades, det luktade jul.

Spela för slakten

Jag försöker komma ihåg vad jag fick i julklapp, men det enda jag minns var det året när jag fick ett nytt fint notblad med "drömmar av silver, drömmar av guld". Jag hade tidigare fått en banjo av en moster och gått och lärt noter och spelat ungefär ett år. Jag tror jag fick pröva och spela inför slakten, hur det gick har jag förträngt.

Julotta

Julottan var inte lika högtidlig i stan som på landet, där man talar om slädfärde m.m. Morfar gick till Svenska Frälsningsarmen och mamma och jag följde med. När jag blev några år äldre och scout så blev istället långpromenad till en kyrka på landet tillsammans med scout vänner.

Efter den tidiga vandringen var det inte lätt att vara vaken på julmiddagen, men det är en annan historia.

Britt-Inger Berggren

